

## C Z Ę Ś Ć III.

I. Egzaminy dojrzałości (egzaminy dyplomowe na nauczycieli szkół powszechnych) złożone przez uczniów szkół prywatnych, nie mających praw szkół państwowych (szkoły średnie ogólnokształcące i zakłady kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych), przed ustanowioną państwową komisją egzaminacyjną w tych szkołach oraz takie same egzaminy, złożone w charakterze eksternów.

II. Egzaminy dla czynnych a nie kwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych zdawane w myśl art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258).

## 420.

ROZPORZĄDZENIE  
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 23 sierpnia 1935 r.

**o zmianie rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1930 r. o przenoszeniu oficerów rezerwowych z innych korpusów osobowych na oficerów zawodowych korpusu oficerów sądowych.**

Na podstawie art. 123 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych z dnia 12 kwietnia 1930 r. o przenoszeniu oficerów rezerwowych z innych korpusów osobowych na oficerów zawodowych korpusu oficerów sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 284) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. Wojskowa aplikacja sądowa trwa 12 miesięcy i dzieli się na okresy:

- a) aplikacji w oddziale śledczym wojskowego sądu okręgowego,
- b) aplikacji w oddziale orzekającym wojskowego sądu okręgowego,
- c) aplikacji w prokuraturze przy wojskowym sądzie okręgowym,
- d) aplikacji w departamencie sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Kolejność okresów aplikacji nie musi być ściśle przestrzegana, w każdym razie jednak okres aplikacji w prokuraturze przy wojskowym sądzie okręgowym powinien nastąpić po odbyciu aplikacji w oddziale śledczym wojskowego sądu okręgowego; aplikację w departamencie sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych odbywa kandydat w końcowym okresie wojskowej aplikacji sądowej.

Okresy aplikacji nie mogą być krótsze jak 3 miesiące, z wyjątkiem okresu aplikacji w departamencie sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych, który zależnie od wyników aplikacji można skrócić, przedłużając odpowiednio inne z okresów aplikacji.

Podczas wojskowej aplikacji sądowej można kandydatom powierzać obrony z urzędu.

W czasie wojskowej aplikacji sądowej kandydaci obowiązani są brać udział w ćwiczeniach (seminariach) zarządzanych osobnymi rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.

Do wojskowej aplikacji sądowej i wojskowego egzaminu sędziowskiego stosuje się odpowiednio

przepisy §§ 2, 3, 5, 7 — 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1930 r. o przenoszeniu oficerów zawodowych z innych korpusów osobowych do korpusu oficerów sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 108)“.

2) Dotychczasowy § 8 otrzymuje kolejną numerację „9“, a jako § 8 umieszcza się nowe postanowienie o brzmieniu następującem:

„§ 8. Szczegółowe warunki i tok przyjęcia, sposób odbywania wojskowej aplikacji sądowej, składania egzaminu sędziowskiego oraz odbywania służby oficerskiej w myśl § 1 lit. b określają przepisy szczególne.“

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:

*Kasprzycki*

## 421.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 sierpnia 1935 r.

**o odprawie celnej tłuszczów i olejów skażonych oraz tłuszczu kostnego.**

Na podstawie art. 13 ust. 4 i 133 pkt. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) zarządzam co następuje:

§ 1. Za tłuszcze i oleje - skażone, objęte poz. 124 p. 1, 205 p. 1, 212 p. 2 lit. a), 216 p. 1 uwaga i 222 p. 1 lit. a) taryfy celnej przywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 657) oraz rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 26 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 872), z dnia 13 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 93) i z dnia 13 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 390), uważa się takie tłuszcze i oleje, które w całej swej masie zawierają środek skażający, przewidziany w punkcie I par. 5 niniejszego rozporządzenia, ewentualnie zaś inny środek wymieniony w pozwoleniu Ministra Skarbu (pkt. II par. 5), — i to w ilości odpowiadającej normom